

גמליאל איתח ז"ל

גמליאל – 'שוקק משפחה'
פרש לעולם שכולו טוב – לנוח

יש כבר רוח נעימה אחה"צ במדרכות הקיבוץ – אבל גמליאל כבר לא יצא לטייל בקלנועית עם המטפלת הנדירה לצידו – יביט בחברים פעם אחרונה, יתחבק עם נכדות ונכדים שמתרוצצים.

גמליאל צריך עכשיו לנוח. מספיק. אדם טוב – נוח. גמליאל וניצה הולידו שישה ילדים – שתי בנות-טלי והגר, ארבעה בנים – עדי, אבי, חן ודודו – כמוכן שזה לא הסדר בבואם לעולם.

וכל השישה הביאו לו המון נכדות ונכדים שאהבו ללטף את השפם ולשמוע את הצחוק הצרוד קמעה שלו.

גמליאל וניצה היו זוג צנוע ושקט – שקמו בבוקר לעבוד – ואחא"צ הבית היה שוקק משפחה. ניצה חלתה וגמליאל צמוד צמוד אליה מקווה בכל ליבו, מתפלל בשקט – שזה יעבור והיא תחלים. אבל הדבר לא תלוי בנו – ניצה המשיכה לקלף אגוזים ולחלק לילדים – ולאט לאט גם זה נגמר – והצנצנת התמלאה וניצה – אם השישה נפטרה – עצוב היה לו לגמליאל – אבל הבית המשיך להיות שוקק משפחה.

עבר זמן והגיעה אמירה מניר-דוד – והיא מדהימה. בשקט בשקט – נסעו לטייל, צחקו ביחד – היא בצחוק מתגלגל והוא בצחוקו הצרוד והשפם מתנדנד. היה לו נהדר עם אמירה – והילדים והנכדים חיבקו אותה באהבה כאומרים 'טוב לו לאבא שלנו – אז טוב גם לנו'. חוכמת חיים.

והמשפחה התרחבה וגדלה ונגעה תוך כדי שמחות גם במשפחה של חיה, ואז גם במשפחה של ראובן והכל זה כהן. וגם במשפחה של יפה ניב-יכין – וגם משפחות ביד מרדכי עם הדבש – ונוצרו המון, המון שמחות – באמת המון.

ניצה נהגה לומר: 'הביטי' גמליאל נהג לומר: 'מנה' – שזה מפני – ושם יד על החזה. אני אהבתי לשמוע אותו אומר:

'מנה' שבשבילו זה למנות – לספור את בני המשפחה.

רציתי לקצר – לא הצלחתי, כי גמליאל סיפק המון סיפורים על איך לגדל משפחה בלי להתאונן גם בנחת, בשחוק – בבית שוקק משפחה.

כמה אפשר לסבול? זהו – שאין לזה תשובה. אז גמליאל סיים לסבול – רוצה שיזכרו אותו עד הסבל – כמה חיוני היה, כמה איש משפחה למופת.

היינו באים לבקר את גמליאל – ומיד אמר: 'תשבוי, 'תשתוי' – 'שלא תלכו'. כשקמנו ללכת היה אומר 'לאן אתם ממהרים?' – חשבתי לעצמי, באמת לאן? אין צורך למהר, צריך להרבות לבקר.

ביקרנו. נפרדנו ונשארנו עם זכרון מתוק וצחוק צרוד ממך, גמליאל, חלק מילדינו קראו לו – גמאילל – גם אי לל – כאילו גמליאל גם שלהם...

השארת עקבות רבים באשדות ובארץ – ויהיו ילדיך כולם ונכדיך וניניך כולם – ראויים לאבא וסבא וסבא-רבה שכמוך – ובזכות היותך 'שוקק משפחה' – המון אנשים ורוב עם זוכרים ויזכרו אותך לעד.

טלי ודוד, חן ואבי, הגר ועדי – וכל הנשואים והנכדים/ות היה לכם כייף – עכשיו תמשיכו מנקודה זו במשפחה שלכם – בדרך של אבא גמליאל, אמא ניצה זכרונם לברכה – ו'דודה' אמירה שצחקה עם אבא והיה לו טוב איתה – עכשיו היא עצובה. אתם תמשיכו להתחבק איתה. הסיפורים והתמונות, השמחות והזכרונות ינחמו אתכם כאן על פני האדמה.

בחברות טובה עם יענקל'ה ואיתי,

שרה'ה שרון

5/9/16